A 17-a ediție a Jocurilor Olimpice a luat sfîrșit

Intr-o atmosferă de mare sărbătoare a avut loc

FESTIVITATEA DE ÎNCHIDERE A JOCURILOR OLIMPICE DE LA ROMA

ROMA, *(prin telefon de la trimisul special „Agerpres", T. Vornicu).* Intr-o atmosferă de mare sărbătoare, duminică seara s-a încheiat la Roma cea de-a 17-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară. In tribunele stadionului din care am urmărit desfășurarea unor întreceri atît de frumoase și pasionante se aflau 100.000 de spectatori veniți să-și ia rămas bun de la reprezentanții celor 85 de țări care, începînd de la 25 august, transformaseră Roma într-o capitală a lumii sportive. Niciodată pînă la această mare întrecere nu luaseră startul într-un concurs atîția participanți, niciodată nu fuseseră obținute performanțe de un nivel atît de ridicat.

Roma, *obișnuită cu prezența turiștilor din toate colțurile lumii, primise ca o bună gazdă pe cei mai renumiți sportivi și numeroși spectatori veniți de departe, dornici să asiste la isprăvile lor. Dar iată că se apropie clipa despărțirii. Se încheiase în fața noastră ultimul concurs al Jocurilor — Marele Premiu Olimpic de călărie — cînd noaptea cobora peste stadion. Deodată, se aprind reflectoarele. In sunetele fanfarei, 12 marinari și 8 studenți ai Institutului de Sport și Educație Fizică trec pe pistă, îndreptîndu-se spre dreapta acesteia, nu departe de linia de sosire, unde se afla catargul pe care timp de 18 zile a fluturat steagul alb cu cele 5 cercuri olimpice. Ei formează garda de onoare a steagului. In curînd, acestora li se alătură și o parte a echipei italiene cuprinzînd pe purtătorii medaliilor de aur cucerite la Jocuri. In lumina reflectoarelor, trompeții anunță de trei ori semnalele olimpice.*

Cu aceasta a început festivitatea de închidere, la care au asistat primul ministru al Italiei, A. Fanfani, președintele Comitetului de organizare, Giullio Andreotti și președintele Comitetului Olimpic Internațional, A. Brundage. Pe marile tablouri din stînga și din dreapta stadionului apar cu litere luminoase cuvintele „Citius Altius Fortius". Lîngă trepiedul pe care arde flacăra olimpică s-au aliniat membrii grupului artistic „Fedeli di Vitorchiano". Deodată se aud acordurile unui marș și pe stadion își fac intrarea, unul după altul, purtătorii steagurilor celor 85 de țări participante la Jocuri. In frunte se află steagul delegației grecești. Spectatorii se ridică în picioare și aplaudă în ritm această defilare atît de spectaculoasă și emoționantă, regăsind printre purtătorii steagurilor numeroși campioni olimpici, sportivi care vor rămîne în amintirea lor, ca halterofilul sovietic Vlasov, decatlonistul american Johnsson, maratonistul etiopian Abebe și alții. Aceștia înconjoară stadionul și se aliniază în centrul lui. In clipa în care stegarii au ocupat locurile lor, președintele Comitetului Olimpic Internațional, Avery Brundage, coboară din tribuna de onoare, îndreptîndu-se spre podiumul în jurul căruia stegarii formează un arc de cerc. Fanfara intonează apoi pe rînd Imnurile Greciei, Italiei și Japoniei, țara care va găzdui viitoarele Jocuri, iar pe catargele pe care au fost sărbătorite victoriile sportivilor se înalță steagurile celor 3 țări.

Președintele Comitetului Olimpic Internațional (C.I.O.) declară închisă cea de-a 17-a ediție a Jocurilor Olimpice, invitînd tineretul din întreaga lume să se întîlnească la cea de-a 18-a ediție din 1964 de la Tokio, după care membrii grupului „Fedeli di Vitorchiano" execută din trompete semnalele Romei. Apoi fanfara și corul „Santa Cecilia" cîntă Imnul Olimpic. In acest timp, flacăra de pe trepied se stinge încet, încet. Stadionul întreg se cufundă în întuneric pentru cîteva clipe, dar aceasta durează foarte puțin deoarece spectatorii aprind torțe pretutindeni în tribune. Din spatele stadionului fîșiile albastre de lumină ale reflectoarelor brăzdează întunericul.

Răsună apoi la scurt interval 5 salve de tun. Marinarii coboară steagul olimpic, în timp ce studenții Institutului de Sport și Educație Fizică îl poartă spre ieșire în acordurile Imnului Soarelui de Mascagni. Stegarii părăsesc și ei stadionul în timp ce spectatorii în picioare continuă să aplaude frenetic. Pe tablourile din stînga și dreapta stadionului apar cuvintele „La revedere, Tokio 1964".

Noaptea, pe Pincio, a fost organizată o mare serbare populară, care a marcat încheierea celei de-a 17-a ediții a Jocurilor Olimpice de la Roma. Pe bună dreptate, Jocurile au fost considerate ca cea mai însemnată competiție sportivă a timpurilor noastre, ele au servit în același timp cauzei cunoașterii, apropierii și înțelegerii tineretului din lumea întreagă.

☆

După încheierea Jocurilor Olimpice de la Roma agențiile internaționale de presă și ziarele au alcătuit tradiționalele clasamente neoficiale pe puncte, luînd în considerație rezultatele primilor 6 sportivi clasați în fiecare probă. Indiferent de sistemul de punctaj, în toate aceste clasamente pe primul loc se află echipa Uniunii Sovietice, care a cîștigat întrecerea sportivă cu echipa S.U.A., devenită punctul de mare atracție al ultimelor ediții a Jocurilor Olimpice. Sportivii sovietici au cucerit 103 medalii dintre care 43 de aur, 29 de argint și 31 de bronz, în timp ce sportivii din S.U.A. au cîștigat 71 de medalii (34 aur, 21 argint și 16 bronz). Sportivii sovietici s-au prezentat mult mai bine pregătiți ca la J. O. de la Melbourne, dovedind însemnate progrese și în alte discipline. In acest sens sînt elocvente medaliile olimpice de aur cucerite pentru prima oară la ciclism, iahting, scrimă și călărie. In total sportivii din U.R.S.S. au acumulat 810½ puncte, după clasamentul întocmit de agenția americană „United Press International". Pe locul doi urmează echipa S.U.A. cu 564½ puncte, iar pe locul 3 echipa Germaniei cu 318½ puncte. După cum se vede, sportivii sovietici au obținut 32 medalii mai mult ca sportivii din S.U.A. și au întrecut echipa americană cu 246 puncte.

In general, sportivii din R. P. Română au avut o comportare meritorie, ocupînd locul 10 în clasamentul general neoficial pe medalii și puncte. Ei au obținut 3 medalii de aur, una de argint și 6 de bronz, întrecînd o serie de țări cu o veche tradiție în sport ca Suedia, Franța, Finlanda, Elveția, Belgia și Norvegia. De remarcat că sportivii romîni au cucerit mai multe medalii de aur decît cei din Anglia, iar echipa Franței nu a obținut nici o medalie de aur. Iată acum clasamentul neoficial pe puncte, pe națiuni întocmit de agenția americană U.P.I. : 1. U.R.S.S. 810½ puncte ; 2. S.U.A. 564½ puncte ; 3. Germania 318½ puncte ; 4. Italia 271 puncte ; 5. R. P. Ungară 168½ puncte ; 6. Australia 165 1/3 puncte ; 7. R. P. Polonă 160¾ puncte ; 8. Japonia 156½ puncte ; 9. Anglia 147½ puncte ; 10. R. P. Romînă 86½ puncte ; 11. Turcia 85 puncte ; 12. R. S. Cehoslovacă 82½ puncte ; 13. Suedia 63 1/3 puncte ; 14. Franța 54¾ puncte ; 15. Finlanda 51½ puncte ; 16. Danemarca 46 puncte ; 17. R. P. Bulgaria 43 puncte ; 18. Olanda 39¾ puncte ; 19. Elveția 38 puncte ; 20. Noua Zeelandă 36 puncte ; 21. Belgia 26 puncte ; 22. Iugoslavia 25½ puncte ; 23. Iran 22 puncte ; 24. Africa de Sud 21½ puncte ; 25. Norvegia 17½ puncte ; 26. Canada 16 puncte.

O confirmare a valorii sportivilor noștri

Duminică seară, pe „Stadio dei Centomilla" din Roma a luat sfîrșit cea de a 17-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară.

Uriașa competiție care a ținut timp de 18 zile și la care au participat peste 7.000 de sportivi din 85 de țări s-a încheiat. Flacăra olimpică a fost stinsă, iar drapelul alb cu cele cinci cercuri a fost coborît de pe principalul catarg.

După ce au încercat emoții și satisfacții profunde, sportivii din majoritatea țărilor lumii, care au participat la această mare confruntare, s-au reîntors în țările lor.

Desfășurată în spiritul prieteniei olimpice, al păcii și înfrățirii între popoare, Olimpiada de la Roma a fost un minunat prilej de cunoaștere reciprocă, a tradițiilor sportive, un prilej important de verificare a valorilor sportive internaționale. In marea și greaua dispută sportivă, în lupta pentru secunde și centimetri, pentru un loc cît mai de frunte în clasament, au izbîndit cei mai buni dintre cei buni, cei care au dovedit dîrzenie în luptă, o înaltă pregătire morală și tehnică. Au fost campioni mondiali și olimpici, „somități internaționale sportive" care au fost nevoiți să guste din cupa înfrîngerii. Intr-adevăr, Jocurile Olimpice de la Roma au fost un înalt criteriu de selecție.

In marea confruntare olimpică, și de această dată sportivii din țările socialiste s-au impus categoric. Indiscutabil, sportivii țărilor socialiste, țări unde sportul a atins cele mai înalte culmi, au fost protagoniștii întrecerilor, ei au dovedit încă o dată vitalitatea și trăinicia sportului de tip nou. La încheirea celei de a 17-a ediții a Jocurilor Olimpice de la Roma, reprezentanții Uniunii Sovietice, R.P. Ungare, R.P. Romîne, R.P. Polone, R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovace și sportivii din R.D. Germană au cucerit un mare număr de medalii.

Educați la școala înaltului patriotism, la școala voinței, sportivii lagărului socialist au luptat fără a precupeți vreun pic de energie, au dovedit în marea confruntare sportivă imensa lor putere de luptă și combativitate. Disciplina lor exemplară, înaltul lor patriotism, au cucerit respectul cuvenit din partea tuturor sportivilor participanți la Jocurile Olimpice. Intreaga presă străină a subliniat conduita morală care caracterizează pe sportivii țărilor socialiste. Mîndria lagărului socialist a reprezentat-o delegația sportivă sovietică la Jocurile Olimpice. Ea a cîștigat detașat întrecerea cu sportivii din S.U.A., mai categoric chiar decît la ediția precedentă, de la Melbourne. Sportivii sovietici au ocupat primul loc în clasamentul neoficial pe puncte, au cucerit primul loc în ceea ce privește medaliile, ei s-au aflat la majoritatea probelor în primele 6 locuri. Sportivii sovietici au învins cu un avans zdrobitor pe sportivii Statelor Unite, principalii lor adversari la Jocurile Olimpice de la Roma. Duelul cîștigat cu sportivii americani, medaliile cucerite de țările socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, au confirmat încă o dată, din plin, valoarea înaltă a sportului de tip nou.

La cea de a 17-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară a fost confirmată și valoarea sportivilor patriei noastre. Delegația Republicii Populare Romîne s-a situat pe locul 10 în clasamentul neoficial pe țări. Sportivii noștri au întrecut țări cu vechi tradiții în sport cum sînt: Anglia, Franța, Finlanda, Norvegia, Suedia etc. Animați de un puternic patriotism socialist, sportivii romîni au luptat pentru gloria sportivă a patriei, pentru a ridica drapelul țării lor drag tot mai sus. In ascendență de valoare delegația noastră s-a clasat pe locul 10 dintr-un total de 85 de țări, față de locul 11 din 67 de țări, obținut la Melbourne — 1956. Aceasta înseamnă o puternică afirmare a sportului nostru, sport ai cărui pași sînt călăuziți cu grijă și răspundere părintească de partidul nostru drag.

Valoarea noastră sportivă o confirmă și faptul că la 6 ramuri sportive (atletism, lupte, scrimă, gimnastică, tir, canoe, box) am avut reprezentanți în primele trei locuri, iar la 10 discipline în primele 6 locuri. Atletismul romînesc și-a cucerit aprecierea unanimă a specialiștilor care, în Iolanda Balaș, recordmană mondială și olimpică, în Lia Manoliu etc., au văzut exponenții de frunte ai atletismului nostru, în continuu progres. Dacă la lupte a fost realizată o puternică afirmare, în urma cîștigării turneului din 1958 în țările nordice, sau în cadrul Balcaniadei din anul acesta din Bulgaria, la Jocurile Olimpice, sportul luptelor din țara noastră și-a cîștigat definitiv consacrarea. O medalie de aur, una de argint și una de bronz confirmă din plin valoarea înaltă a luptătorilor romîni. Ne mîndrim și cu echipa de gimnastică, care a cîștigat medalia de bronz, dar și cu echipa de polo, care, pentru prima dată în istoria confruntărilor sportive de o asemenea amploare, cum a fost cea de la Roma, s-a situat în primele 6 locuri. Nu putem uita performanța splendidă a cicliștilor noștri, care au întrecut țări cu veche tradiție în această disciplină sportivă.

Vorbind despre confirmarea valorii sportivilor romîni, despre afirmarea sportului din țara noastră, nu putem trece cu vederea și faptul că în unele probe, la unele discipline putem face mai mult. La caiac-canoe, la box, la călărie, la scrimă, în pofida condițiilor grele de întrecere, unii sportivi puteau realiza rezultate mai bune, printr-o concentrare mai mare, și printr-un efort de voință.

Făcînd bilanțul succeselor este bine să ne aruncăm privirea asupra acelor discipline unde puteam realiza performanțe și mai frumoase, aceasta în interesul pregătirii viitoare a olimpicilor, în interesul întăririi necontenite a prestigiului sportiv al patriei.

Zicînd „La revedere" Romei, orașul gazdă al Jocurilor Olimpice, trebuie să ne pregătim cu deosebită răspundere pentru marea confruntare de la Tokio din 1964. Aceasta o cere afirmarea sportului romînesc pe care am cîștigat-o nu cu puțină trudă, de-a lungul anilor, sub conducerea partidului, în regimul nostru de democrație populară.

G. VASILE

CONCURS ATLETIC „POST OLIMPIC"

După încheierea întrecerilor olimpice de atletism, o serie de sportivi din U.R.S.S., R.S. Cehoslovacă, R.P. Romînă și Italia au luat parte la un concurs la Carrara. Iată cîteva rezultate din această competiție: *1500 m:* Vamoș (R.P.R.) 3:56,2; Gandini (Ital.) 3:56,6 : Barabaș (R.P.R.) 3:56,7 ; *400 m:* Trousil (R.S.C.) 47,5 ; *înălțime:* Savlakadze (U.R.S.S.) 2,11 ; *200 m ;* Sardi (Ital.) 21,6 ; *suliță :* Tibulenko (U.R.S.S.) 77,18 ; *disc :* Cihak (R.S.C.) 51,72 ; FEMEI : *80 mg :* Stolzova (R.S.C.) 11,2 ; *înălțime :* Giardi (Ital.) 1,60 ; *disc :* Ponomareva (U.R.S.S.) 55,12; *suliță :* Peskova (R.S.C.) 51,94 ; Diți (R.P.R.) 50,98 ; Zatopkova (R.S.C.) 49,65 m.

Despre marea întrecere a halterofililor

Turneul olimpic de haltere a prilejuit cea mai formidabilă confruntare pe care o cunoaște istoria destul de veche a acestui sport. Nici un concurs internațional, fie el campionat olimpic, european sau mondial, nu a cunoscut o asemenea avalanșă de recorduri și de mari performanțe. Toți participanții s-au prezentat în formă maximă și la fiecare categorie lupta a fost acerbă. Nu o dată departajarea concurenților clasați la egalitate, a trebuit s-o facă... cîntarul.

Bilanțul cel mai semnificativ al întrecerii îl constituie succesul repurtat de atleții sovietici. Prezentînd doar 6 concurenți (Plükfelder — favorit incontestabil la categoria mijlocie s-a îmbolnăvit în ajunul competiției) echipa U.R.S.S. a cucerit 5 medalii de aur și 1 de argint. Halterofilii sovietici au stabilit (la total) 3 recorduri mondiale și 3 recorduri olimpice, au egalat 1 record al lumii. In clasamentul neoficial pe puncte ei au întrecut din nou pe adversarii lor principali, atleții americani.

Fără îndoială că senzația turneului a prilejuit-o performanța deasupra oricărei închipuiri a lui Iurii Vlasov. In limitele categoriei grea se aștepta unul dintre cele mai pasionante dueluri ale întrecerii. Americanii înscriseseră doi concurenți, pe Bradford și Shemanski, ultimul campion olimpic la Helsinki, la categoria semigrea. Ei își puseseră în gînd să-l detroneze pe Iurii Vlasov. Bradford, creditat în acest an cu un rezultat de 492,5 kg., fusese pregătit în mod special să treacă de 500. Ceea ce de altfel reușea la antrenamente. Antrenorul americanilor, Bob Hofman, știindu-l pe Bradford capabil de 510—512 kg. era foarte optimist considerînd acest rezultat suficient pentru victorie. In schimb, atletului sovietic el îi s-a părut prea mic. El a împins 180 kg, a smuls 155, a aruncat — ca nimeni în lume 202,5 kg. acumulînd un total de 537,5 kg., cu 25 kg. mai mult decît recordul — aparent de granit — al lui Paul Anderson. De remarcat că la categoria grea trei oameni au ridicat peste 500 kg.

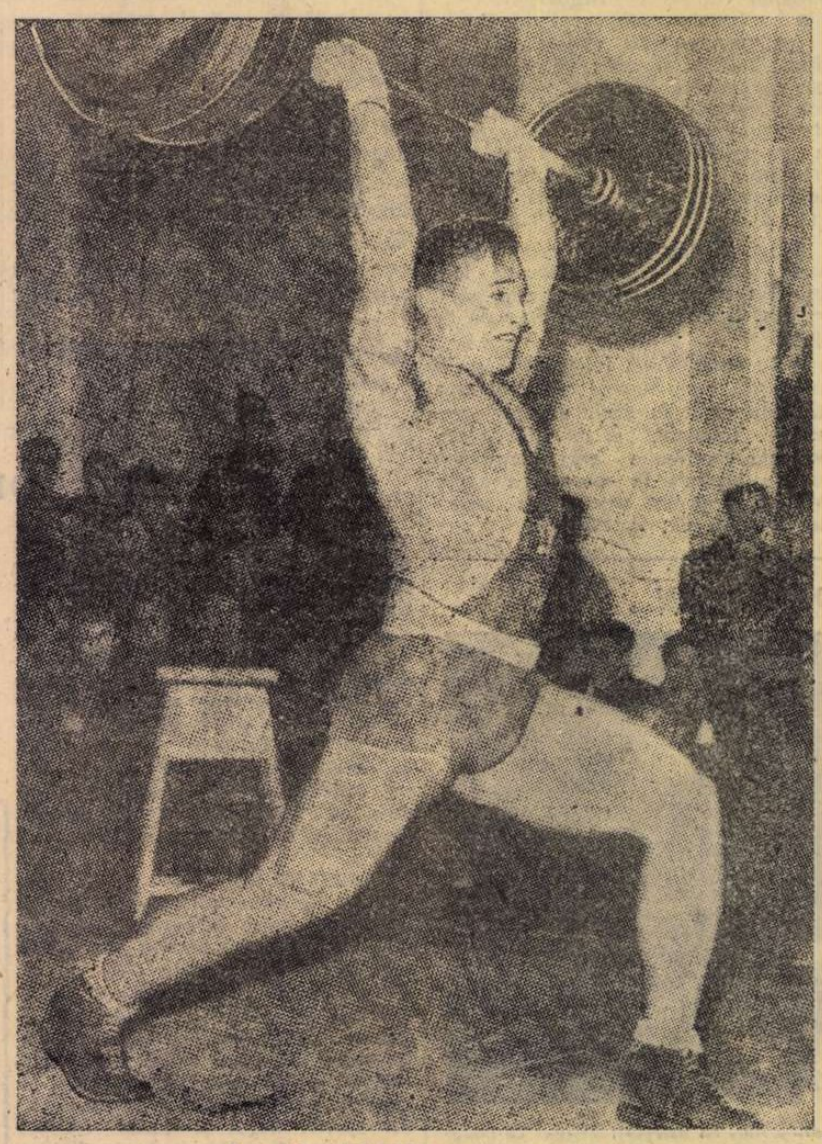

Iurii Vlasov, cel mai puternic om din lume

„Vorobiov redivivus I" — au comentat ziarele după ce marele atlet (de șase ori campion al lumii, campion al Jocurilor Olimpice de la Melbourne, dar învins la europenele de anul trecut) a cucerit medalia de aur. Puțini se așteptau la această revenire a multiplului campion. El avea o concurență deosebit de periculoasă din partea compatriotului său Lomakin și a campionului mondial, reprezentantul Marii Britanii, Martin. Dar Vorobiov nu numai că a cucerit titlul olimpic dar a făcut aceasta cu un nou record al lumii — 472,5 kg. Lomakin cu 457,5 kg. și-a egalat propriul record.

Deosebit de spectaculoasă a fost victoria lui Aleksandr Kurînov asupra lui Tomy Kono, învingător a două Olimpiade și a șase campionate ale lumii. Kurînov a adăugat 17,5 kg. performanței sale maxime din acest an (420 kg.), lăsîndu-l cu 10 kg. în urmă pe havaian. La categoria ușoară Bușuev a preluat titlul deținut de compatriotul său Ribak și a îmbunătățit cu 10 kg. recordul olimpic (397,5 kg.). In sfîrșit, consemnăm splendida revanșă pe care Minaev și-a luat-o după patru ani în fața lui Berger, învingîndu-l categoric cu 10 kg. La categoria celor mai ușori, Charles Vinci, omul surpriză de la Melbourne, și-a păstrat titlul, egalînd recordul mondial.

Trebuie în mod special subliniată excelenta comportare a halterofililor polonezi care au cucerit un titlu olimpic prin Palinski (e drept avantajat de absența lui Plükfelder), o medalie de bronz prin Bochenek și au fost prezenți în mai multe finale. Ei s-au clasat pe un foarte merituos loc 3 în clasamentul general. In progres sînt de asemenea halterofilii maghiari.

Iată acum bilanțul întrecerilor olimpice de haltere: 1. U.R.S.S. 40 p. (5 medalii de aur, 1 de bronz), 2. S.U.A. 34 p. (1+4+1), 3. R. P. Polonă 20 p. (1+0+1), 4. Japonia 10 p. (0+1+0), 5—6. Iran (0+0+2); R. P. Ungară (0+0+1) 9 p., 7—8. Singapore (0+1+0), Franța 5 p, 9—12. Italia (0+0+1), Marea Britanie (0+0+1), R.A.U., Finlanda, 4 p., 13. Coreea de Sud 3 p., 14. R. P. Bulgaria 2 p., 15. Canada 1 p.

V. CH.